

92 . Municipiul București | Comuna: Municipiul București | Județ: Municipiul-București | Punct: Liceul Waldorf, fosta Grădiniță Nr. 113 | Anul: 2022

Anul: 2022

Cod RAN: 179132.223

Perioade: Perioada modernă

Epoci: Perioada modernă

Autori: Sorin Cleșiu, Theodor Aurelian Ignat, Radu Nicolae

Instituții: Muzeul Municipiului București, Muzeul Municipiului București, Muzeul Municipiului București

Nr. autorizatie: 296

Data autorizatiei: 2022-07-18

Raport de cercetare arheologică preventivă București, Punct: Biserica „Popa Nan”, Str. Popa Nan, nr. 47. Liceul Waldorf

Raport

Mahalaua Popa-Nan și Delea-Nouă, între Calea Călărașilor (atunci Șoseaua Vergului) și fosta stradă Labirint, în jurul bisericii, până în șoseaua ce duce la Cioplea, pe locurile zise „Gura Lupului” s-a încheșat în jurul bisericii Popa Nan ctitorită în 1719, în mijlocul unei zone cu livezi de pomi fructiferi unde existau aproximativ 90 de case de negustori.

Mahalaua Popa Nan apare și se dezvoltă în perioada anilor 1700 și 1800, când orașul București își dublează suprafața, ca urmare a intensificării activităților comerciale și a stabilirii negustorilor la periferii

Inițial, mahalaua era formată din vreo câteva zeci de case, ai căror locuitori erau negustori de legume și crescători de viermi de mătase. În această zonă unde se găseau vreo nouăzeci de case „cu întinse livezi, maidanuri și gropi de nisip”, Popa Nan, ajutat „cu strânsură de la credincioși și din economiile lui”, pune temelia unei biserici mici, cu o turlă și învelită cu șindrilă.

Astfel, ajutat și de credincioșii „Ruse, Ecaterina, Manole, Marula” ridică biserica la 1719. Biserica este refăcută între anii 1764-1765 de „Dumitrache grămaticul” ajutat de „Dudul zătarul” ispravnic și de căpitanii Stan și Radu. În anul 1910, biserica se prăbușește fiind apoi reconstruită după planurile arhitectului Cristofi Cerchez.

Pe planul cadastral de la 1895-1896, în proximitatea bisericii, pe limita sa de nord, apare o clădire care cel mai probabil este casa în care astăzi funcționează grădinița Waldorf de la nr. 113.

Pe planul cadastral de la 1911 regăsim aceeași clădire sub denumirea de „Casa Școalei” pe limita de nord-est a proprietății Bisericii Popa Nan (Planșa 3/1). Ca și astăzi, intrarea în clădire se făcea de pe latura de sud a construcției.

Principalele rezultate ale cercetării

Așa cum am arătat mai sus, clădirea unde astăzi funcționează grădinița nr. 113, Waldorf care conform planului cadastral de la 1911 era denumită „Casa Școalelor”, suprapune cimitirul care a existat în proximitatea bisericii Popa Nan. Sub tencuiala recentă a pereților s-au putut observa și zăgăzeli mai vechi cu detalii ornamentale specifice secolelor XIX-XX.

Zidurile acestei clădiri, așa cum vom vedea mai departe, afectează mai multe morminte ale acestui cimitir. Descoperirea osemintelor umane în timpul construirii clădirii îi va determina pe constructori să le „așeze” pe lângă fundație în ideea superstiției manifestate de a nu „deranja” pe cât posibil mormintele. Câteva morminte sunt parțial sau total distruse de șanțurile de implantare a fundațiilor clădirii, iar altele au fost în timpul recentului proiect de consolidare a clădirii.

În funcție de compartimentarea actuală, sectoarele de cercetare corespund camerelor clădirii. Astfel, accesul se făcea din vestibul spre est în camera I care suprapune parțial și pivnița și unde a fost identificat mormântul M7 (pe latura de vest). La vest se făcea accesul în camera II unde au fost identificate mormintele

M1-M6 și M12. De asemenea din vestibul se făcea accesul la nord spre un hol și spre camera III unde a fost identificată o singură groapă modernă în care au fost descoperite câteva fragmente osoase umane aflate în poziție secundară. În vestibul au fost cercetate mormintele M 8, 9, 10, 11. De asemenea și în holul care despărțea camera I de camera III au fost descoperite oase umane aflate în poziție secundară pe lângă fundații.

În afara celor 12 morminte descoperite au fost identificate și alte oase umane așezate pe lângă fundațiile clădirii identificate în poziție secundară. Lângă zidul de nord al camerei III a fost identificată și o groapă modernă având în umplutură fragmente ceramice, materiale de construcții, cenușă, lemn ars, dar și câteva resturi osoase umane (femure) depuse pe lângă zidul de fundație. Alte fragmente umane au fost descoperite în holul care desparte camera I de camera III. Stratigrafia cimitirului este sugerată de suprapunerea unor mormintelor M1, M4 și M5 sau M10 și M11, care sugerează cel puțin două orizonturi de înhumare ale cimitirului. Elementele de inventar funerar sunt puține acestea constând în monede (monede otomane?) perforate și legate de încheietura mâinii drepte. Într-un singur caz au fost identificate elemente vestimentare: copci, ace de păr, bumbi.

Informații suplimentare online

[Raportul 7012 din cronica.cimec.ro](http://raportul7012.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.foolosind.Mapserver.Cimec.ro)
